

UTAS ÉS HOTELVILÁG – A VILÁG LEGJOBB VÁROSI SZÁLLODÁI

Mire vágyhat, és mire van szüksége az üzletembernek, a szerelmespárnak vagy a családnak, amikor betér egy nagyvárosi luxusszállodába? A szállodabiznisz legnagyobb szegmensében erről szól a verseny Londontól Bangkokig. Kontinenseken átívelő szubjektív tesztünkben Indiában, a Közel-Keleten, Nagy-Britanniában és Délkelet-Ázsiában járunk utána a lehetséges válaszoknak öt nagyon különböző ötcsillagos cityhotelben.

ÍRTA ÉS FOTÓZTA: CSEKE ESZTER, S. TAKÁCS ANDRÁS

FOTÓ: THE SAVOY

IDŐUTAZÁS NAGY-BRITANNIÁBAN – London, The Savoy

Kezdő ár: **500 dollár/éj**

Ezerwattos mosoly villan egy fekete cilinder alól, mikor a hotel ajtónállója behajol a londoni fekete taxi ablakán. „Welcome

to The Savoy” – üdvözlő a világ egyik legpatinásabb szállodájában, azzal kinyitja a taxi ajtaját, közben a kollégái már rámojják a csomagtartóból a bőröndöket, és csak úgy libbennek a frakkok, miközben az ódon forgóajtó felé tessékelik a frissen érkezőket. Mire belépünk a lobbiba, már

úgy érezzük, mintha a Gyilkosság az Orient Expresszen díszletébe csöppentünk volna. A félpercnyi időutazásból az Ipadekkel szaladgáló recepciósnok zökkentek vissza a jelenbe az 1889-ben nyílt hotelben. Villámgyorsan becsekkolnak minket, majd egy kétméteres, vörös fiatalember

gondjaira bízunk, ő lesz a lakájunk, mondják.

„Darain vagyok. Onnan tudják megjegyezni a nevem, hogy ugyanúgy kell ejteni, mint azt, hogy »the rain«” – és vaskos ujjai az esőesést imitálja az arcunk előtt. A hamisíthatatlan cockney akcentusú brit fiatal-

ember felkísér a szobánkba, és felajánlja, hogy kipakolja a csomagjainkat. Azonnal rávágjuk, hogy semmi szükség rá. Gyorsan megmutatja, melyik kapcsoló mire való, majd csendesen becsukja maga mögött az ajtót, hogy hozzon két pohár pezsgőt megünneplendő sikeres becsekolásunkat a Savoyba.

Magunkra maradunk az Edward-korabeli stílusban berendezett szobában, egymásra nézünk, és elborzadunk, hogy mennyivel jobban zavarba jöttünk most, hogy életünkben először egy fehér, középkorú, angol férfi ajánlotta fel holmink bepakolását a szekrénybe, és nem a néhai brit gyarmatbirodalom Srí Lanka-i vagy indiai lakája. Őket is mindig visszautasítottuk. Nemcsak mert utazási újságírók lévén médiaárat fizetünk, és az messze elmarad a szoba teljes árától, így 10–15 százaléknyi szervizdíjunk is jóval

A Cholában garantáltan műanyagmentesek a nappalok és az éjszakák

vagy tán a kasztrendszeret idéző kulturális különbségek, az étteremben minden második felszolgáló magyar, és hol a pesti szleng

lamire semmi szükség nincs, az az, hogy egy lakáj vagy komornyik gardírozza a vendéget. Ennek ellenére a legnagyobb indiai luxusszállodalánc, az ITC cennai-i hoteljében egy egész emeleten csak olyan szobákat találunk, amikhez mind hozzátartozik ez a szolgáltatás is. És annyira személyre van szabva, hogy az első percben telefonszámot cserélünk, és a huszoneves Preetham már aznap este Whatsapppon érdeklődik, hogy milyen gyümölcsből préselhet frissítőt másnap reggelre.

Gyakorlatilag nem tudunk úgy kilépni a szobánk ajtaján, hogy ne állna ott a délceg hindu fiatalember öltönyben és csokornyakkendőben, hetyke bajszaival, és ne ajánlaná fel szolgálatait. Például hogy elkísér reggelizni. Ugyan miért kísérne el? – merül fel a kérdés, de hamar kiderül, akkora a szálloda, hogy simán eltévednénk mosolygós segítsége nélkül. Legnagyobb meglepetésünkre azonban nem áll meg a hét étterem egyikének bejáratánál, hanem ragaszkodik hozzá, hogy körbevezessen a reggeli svédasztalon is, mert az ország különböző régióiból más-más szakács készíti

a dél- és észak-indiai tradicionális ételeket, és hát bocsássunk meg, de a sokféle dosza és csapáti bizony magyarázatra szorulhat.

A kedvencünk az a dél-indiai szűrt tejeskávét, amit az utcán is pont ugyanígy prezentálnak, de itt meg is merjük kóstolni: az égbe emelt kis fazékból másfél métert zuhan a tejeskávét, akár egy vízesés, beleömlik egy ódon kancsóba, onnan a turbános kávémeister a csészénkbe locsantja, hogy a reggeli végén tökéletes hőfokon és állagban hörpinthes-sük fel.

Mint kiderül, az ITC Grand Cholában nemcsak a lakajos szobáknak szentelnek külön emeletet, hanem az egyedül megszálló nőknek is. Belegondolni is meredek, hogy milyen súlyos társadalmi problémák és veszélyek késztetik erre a döntésre az ötcillagos hotelláncot, amely egyébként annyira követi a nemzetközi trendeket, hogy mindent megtesz ökológiai lábnyomának minimálisra csökkentéséért a vízellátásától a gazdaságos mosodán át odáig, hogy számúzi a műanyag palackokat területéről.

BÁZIST NYÚJT AZ ÜZLETEMBEREKNEK A KÖZPONTI ELHELYEZKEDÉssel, A KONFERENCIATERMEKKEL, A TÁRGYALÓKKAL ÉS AZ ÜZLETI KÖZPONTTAL, MIKÖZBEN AZ EGÉSZ CSALÁD ÚSZKÁLHAT A MEDENCÉBEN, REPTETHETI A HOTEL HÁZI SÓLYMÁT, ÉS ELÉG ERŐS MENÜKET KÓSTOLHAT VÉGIG A HOTEL ÉTTERMEIBEN.

alacsonyabb, hanem mert egyszerűen túlzásnak érezzük, hogy a személyes holmink kirámolása a fuszektól a bugyellárisig egy idegen munkaköri kötelessége legyen. Azoknak a vendégeknek viszont, akiknek otthon is szolgálók csomagolnak, minden bizonnyal nem okoz problémát elfogadni a szállodai lakáj ajánlatát, sőt van, aki el is várja a pénzéért.

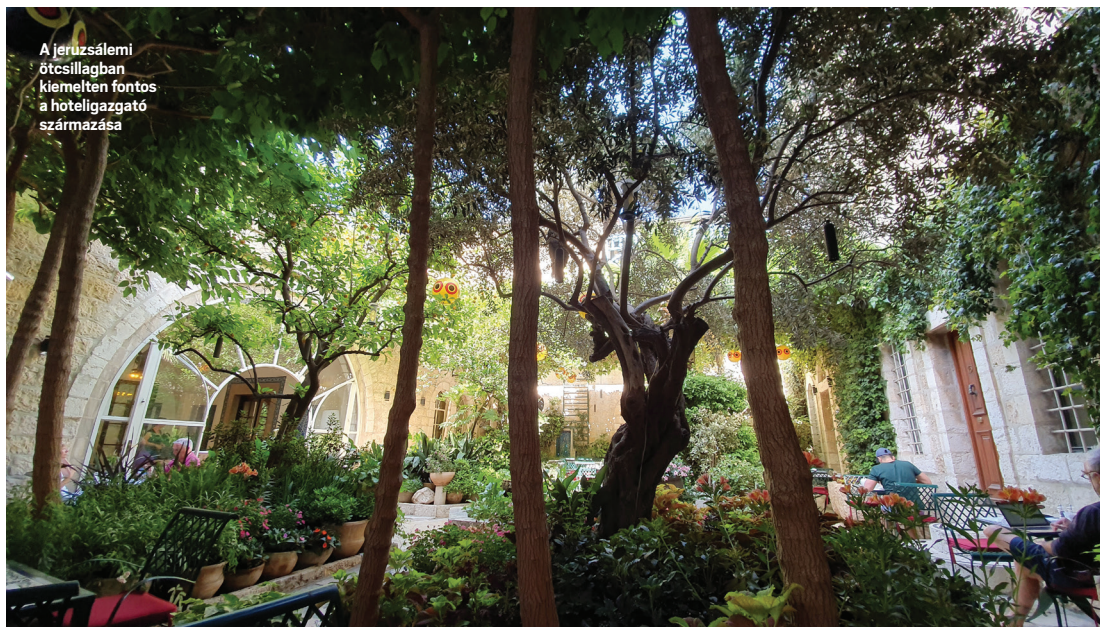
Másnap reggelinél már nem merülnek fel a gyarmati időket

szavaival, hol szegedi tájszólással ajánlják a Savoy étlapján száz éve tündöklő, Arnold Bennett-omlettet. A híres író minden reggel ragaszkodott a tőkehalas, parmezános tojáshoz.

WHATSAPP-LAKÁJ INDIÁBAN – Cennai, ITC Grand Chola

Kezdő ár: **150 dollár/éj**

Egy városi hotelbe csak aludni jár az ember, gondolnánk, és ha va-

A jeruzsálemi ötcsillagban kiemelten fontos a hotelgazdátó származása

OÁZIS IZRAELBEN – Jeruzsálem, American Colony Hotel

Kezdő ár: 230 dollár/éj

A jeruzsálemi American Colony Hotel épületébe már akkor érkeztek szállóvendégek, amikor a szintetikus műanyagot még fel sem találták. Az ottomán romokon felépített kelet-jeruzsálemi palota már a századfordulón is egy letűnt kort idézett, a hotelben ma is ki lehet bérelni Huszeini pasa különböző feleségeinek lakosztályait. A százéves kőfalak szegélyezte keskeny, hangulatos folyosókról nyíló, ottomán stílusban berendezett szobák mágnesként vonzzák ide a művészeket, újságírókat, diplomatákat.

Tony Blair az egész első emeletet kivette magának és a stábjának, amikor közel-keleti külön megbízottként több mint egy évig Jeruzsálemből koordinálta kudarcra ítélt kezdeményezéseit. De állítólag a Nobel-békedíjas izraeli miniszterelnök, Jichák Rabin idején konkrétan a földszinti szobák egyikében folytak a legelső tapogatózó tárgyalások az izraeliek és a palesztinok között, amelyek végül az oslóí egyezményig vezettek. Itt tudtak elbújni a világ előtt, hogy a legnagyobb

titokban állhassanak szóba egymással.

Mi ottjártunkkor csak a New York Times publicistájába, amerikai múzeumi kurátorokba és Ljudmila Ulickaja orosz író nő izraeli fordítójába botlunk, és nem lennénk meglepve, ha őket is ez az elképesztően gazdag, az ottomán idők óta a máig rétegzett történelmi háttér vonzaná ide, amikor a szálloda tulajdonosai kínosan ügyelnek rá, hogy még véletlenül se izraeli vagy palesztin igazgatója legyen a hotelnek, hanem harmadik országbeli, lehetőleg svájci. Talán ez a semlegesség is hozzájárul ahhoz az oázishangulathoz, ami az American Colony buja belső kertjeiből sugárzik az évről évre egyre valóságosabb és a lassan pattanásig feszülő Jeruzsálemben.

PERFORMANSZ THAIFÖLDÖN – Bangkok, Shangri-La

Kezdő ár: 200 dollár/éj

Bangkok a világ egyik leglazább és legvibrálóbb városa, és még sosem fedezhettük fel olyan kényelmesen központi hotelből, mint a Shangri-La. A Saphan Taksin skytrain-állomáshoz csak át kell battyogni az út túloldalá-

úszik föl-le a Csaophraján, a királyok folyóján, amin kényelmesen, dugó nélkül eljuthatunk Bangkok legszebb, leghangulatosabb és legrégebbi részeire.

A Shangri-La Hotel két felhőkarcolója között medencék és éttermek marasztalják a vendéget, mielőtt belevetné magát a nyüzsgő város forgatagába, a Satathip tradicionális thai étterem degusztációs menüjére pedig megéri, hogy kihagyjunk egy hektikus bangkoki estét, és a hotelben maradjunk. A folyóparti vacsora közben démonoknak és szörnyeknek öltözött helyi táncosok libbennek az étterembe, és a persze még mindig skanzenhangulatú hagyományörzésből kifejezetten magas színvonalú performansz ke-rekedik, amelyben minden egyes eltartott kisujjnak komoly jelentősége van a mozzanatról mozzanatra megrendezett és eltáncolt ősi történetekben.

FOTÓ: SHANGRI-LA

Megéri egy estére a Shangri-Lara cserélni Bangkokot

A Four Seasonstól szokatlan, Dubajtól nem: giccs

BLEISURE AZ ARAB EMIRÁTUSOKBAN – Dubaj, Four Seasons Jumeirah Beach

Kezdő ár: a nyári hónapokban 300 dollár/éj, minden más időszakban a duplája

Ahol nem érdemes ősi történeteket, épületeket és kultúrákat keresni, az Dubaj. A magunk részéről eszünk ágában nem lenne ide utazni csak úgy. Annyi autentikusabb, valószínűbb és hívogatóbb hely van az Emirátusokban, az Öböl-államokról nem beszélve... De Dubaj mára megkerülhetetlenné vált, és így vagy úgy még az is itt köt ki, aki nem akar. Mert üzleti tárgyalásra jön, mert itt kell átszállni, mert a varázslatos ománi

tengerpart sokkal közelebb van ide, mint Omán fővárosához, és így tovább. Az európai télből megérkezni ebbe a klímába pedig természetesen kellemes, és ezt még Dubaj díszlet-szerű, műanyagzagú, shoppingközpontú tébolya sem tudja elrontani – egy-két nap alatt.

És ha már, akkor az óriási verseny közepette (Ritz-Carlton, Mandarin Oriental stb.) megtaláltuk azt a szállodát, amely ötéves fennállása óta mára odáig jutott, hogy hollywoodi sztárok állnak sorban, hogy foglalni tudjanak egy méregdrága lakosztályt, ez pedig a Four Seasons a Jumeirah Beachen. (Van egy testvérszállodájuk az üzleti központban is, de a közelébe sem ér a tengerparti rezortnak. Azzal együtt, hogy Du-

bajban még a strand is mesterségesnek hat, már ha látni a szmogtól az egymástól szigorúan egyenlő távolságra ültetett pálmafákat, amelyek elég hervasztóan hatnak az állandó építkezések ormóttan daruinak árnyékában.)

A Four Seasons 75 négyzetméteres szobájába (tudunkkal ez a legtágasabb deluxe szoba a városban), datolyatál és csokiteve várja az elsősorban arab, orosz és brit vendégeket. A hotel tökélyre fejlesztette a bleisure-t. A kifejezés a business (üzlet) és a leisure (pihenés) szavakból állt össze, a lényege, hogy ha már üzleti útra megy az ember, érdemes és gazdaságos lehet összekötni egy rövid vakációval, amelyre akár a család is becsatlakozhat.

Erre játszik rá a szálloda azzal, hogy biztos bázist nyújt az üzletembereknek a központi elhelyezkedéssel, a konferenciatermekkel, a tárgyalókkal és az üzleti központtal, miközben az egész család jól érezheti magát, úszkálhat a családi medencében, reptetheti a hotel házi sólymát, és elég erős menüket kóstolhat végig a hotel éttermeiben. A kedvencünk a tengerparti Seafu, azon belül is a hal- és tenger gyümölcsei kínálat.

Amit pedig mindenképp el kell kerülni, az a tetőtéri bár, eufemisztikusan írhatnánk, hogy eklektikus, valójában azonban egészen ízléstelen giccsről van szó, ami egyébként meglepően szokatlan a Four Seasons háza táján, persze mentségükre szóljon: Dubajban vagyunk.

Untamed natural setting, 17 private villas, seven fairytale beaches, over 4,000 Aldabra giant tortoises and a 24-hour butler service: This paradise in the Seychelles captures the heart, not only of Hollywood stars but also of travellers looking for exclusivity and privacy.

FREGATE ISLAND PRIVATE
SEYCHELLES

Fregate Island Private, Seychelles | reservations@fregate.com | www.fregate.com